

UNIVERSITAT CATALANA

PUBLICACIÓ QUINZENAL

Redacció i Administració: UNIVERSITAT

Barcelona, 7 novembre de 1932

SUMARI:

Inicial.

El desig de perfecció,

per J. Serra Hunter.

«Homes», «Irònics», «Turistes»,

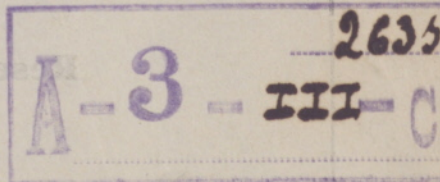
per A. Vives.

Sobre l'Universitarisme,

per I. Agustí

De la tasca a fer.

Noves.

Número 1

20 cèntims

SENHAL

LLIBRE DE POESIES

DE

DELFI
ESCOLÀ

Arts Gràfiques
F, CAMPS CALMET
Tàrraga

Llibreria ● Papereria
● Impremta ●

MATERIAL ESCOLAR DE
Vda. de Rosals

Fàbrica de cartipas-
sos i llibres ratllats

Despatx: Portaferrissa, 30
Tallers: Camprodon 14. Tel. 17713

DISPONIBLE

Reservat per a "UNIVERSUM"

UNIVERSITAT CATALANA

PUBLICACIÓ QUINZENAL

Redacció i Administració: UNIVERSITAT

Barcelona, 7 novembre de 1932

I N I C I A L

EN aquest moment solemne de la nostra aparició, sentim l'alegria d'una mare quan el seu fill dóna el primer pas. Sentim una il·lusió. I una il·lusió sempre vol dir esperança. Sentim l'esperança i l'ambició d'esdevenir dignes representants de tota aquesta joventut catalana que viu i que pensa, que espera i treballa i sofreix i avança.

La nostra esperança ens sadolla de coratge. Perquè estem segurs de la col·laboració de tots, petgem la palestra de la lluita, ardida perquè és noble.

Que el coratge no és orgull ni ostentació fugaç, sinó sacrifici de totes les hores. Cada estudiant serà un soldat anònim del seu periòdic; tots els llocs li seran bons per defensar-lo i propagar-lo.

Tots els sacrificis fruiten amor. **UNIVERSITAT CATALANA** neix per a agermanar tots els estudiants de la pàtria per a portar-los al lloc que de dret els pertoca en la gran família d'estudiants del món.

Foragitarem del nostre clos totes les lluites mesquines. I laborant contínuament i silenciosa, farem perdurable aquest amor de germans, fins ara disfressat de companyonia d'un moment, per tal que quan l'atzar ens arrabassi el record de les velles aules i riallers claustres, i el nostre feble vaixell sigui colpejat per les onades i el vent, poguem sentir la mateixa serenitat de quan teníem una munió de germans que ens aconhortava en les nostres penes i s'exultava de les nostres alegries; remembrarem el bell treball net d'egoismes, i quantes vegades, amics, **UNIVERSITAT CATALANA** serà la platja de salvament, el Nord que assenyalava el bon camí, el record que impera, el consol que salva!...

Salut, companys! Agermanem-nos tots al redós d'**UNIVERSITAT CATALANA**!

El desig de perfecció

per Jaume Serra Hunter

Hi ha una marca indeleble que separa l'home de l'animal. Suposem que l'home i l'animal funcionessin com a cossos amb la mateixa exactitud i precisió. Aquesta coincidència duraria ben poc. La força creadora de l'esperit ben prompte s'avançaria a les experiències, canviaria el funcionament o en tot cas n'esmenaria els defectes. Aquella marxa del mecanisme no podria ja satisfer-lo. L'home mai no ha estat content de la seva obra, i no ho ha estat, perquè mai no està content de si mateix. Té un afany incontrastable de perfecció. Però en inspeccionar-se a si mateix, es troba que ell és una cosa contingent i limitada. Si aquesta és la seva gran tragèdia, també és l'origen de la seva superioritat en l'Univers. Es sent petit i anorreat i arriba, en canvi, a fer-se gran i a dominar amb la intel·ligència i l'enginy les infinites energies del món. Podríem dir

que és ben malaurat aquell que considera realitzat tot el seu ideal. Es un home que no sent l'esperó de les necessitats espirituals, o que és incapaç d'aixecar el seu esperit d'arran de terra. Tothom aspira a ésser més del que és, així el que viu en l'opulència i la consideració social, com el que viu del treball quotidià i passa desapercebut pels altres homes. D'aquesta tendència vers l'ideal i la perfecció han nascut les grans empentes de la història. D'ella prové també la necessitat d'instruir-se i de saber.

Quan un desig està fonamentat arrelat en els homes, aquest desig és quelcom més que un caprici, una banalitat o un passatemps. Si una tendència persisteix és que no és una suggestió del medi o un costum adquirit, sinó una cosa que prové de la nostra mateixa naturalesa.

**Acadèmia
BAIXAS**

Carrer Pi, 1, primer
BARCELONA

Classes especials
per a les escoles
d'Arquitectura, En-
ginyers, Aparella-
dors, Peritatges i
Escola de Belles
Arts ● ● ●

Dibuixos artístics i
industrials

Local amb escala inde-
pendent per a senyoretes

«Homes», «Irònics», «Turistes»

DIVAGACIÓ, per Amadeu Vives

Goethe digué que la humanitat es componia de «naturaleses» i de «marionetes». Jo m'atreviré a reformar, o a interpretar, o a modernitzar el lluminós concepte, dient que la humanitat es compon d'«homes» i de «turistes».

Es difícil la tasca d'explicar què cosa siguin els «homes», donada l'horrible deformitat i falsificació a què l'home ha arribat. Quan érem infants, la virtut principal que atribuïem a l'home era la seva «veracitat». La intel·ligència no ens cridava l'atenció, perquè ens figuràvem que el fet d'«entendre» era tan natural com veure, oír, moure's, etc. etc. Poc a poc vam anar descobrint que l'home era mentider, i aquest descobriment constituí per a nosaltres una vertadera tragèdia; ens aconsolà una mica, però, la idea que la mentida era un acte voluntari: l'home mentia si volia mentir, si no volia, no. I era segur que en la majoria dels casos no volia mentir. I aleshores pensàrem que la major virtut de l'home no consistia en sa «veracitat», sinó en la seva «llibertat». L'home més home, era l'home més lliure.

Després, transcorrent els anys, anàrem constatant que en la intel·ligència dels homes hi havia infinites llacunes, com n'hi havia també en el veure, l'oír i el moure's; que afirmaven les coses sense estar-ne segurs; que la ideologia no era per a molts més que una «estratègia», i que, en general, les idees només eren inconscients gestos de saltimbanqui, amb mires a l'aplaudiment de l'auditori. I un dia ens vam fer aquesta tràgica pregunta: «Es possible «la

llibertat» sense la «intel·ligència»? I en el nostre esperit hi va haver una segona crisi.

Vam veure, però, que molts homes, a pesar de no tenir una clara intel·ligència de les coses, ni una voluntat realment lliure, estaven contents. S'havien acostumat a pensar «a mitja respiració», a què solament circulés l'aire en una tercera part del seu pulmó cerebral, convertiren en un joc de paraules o en joc de pelotaris la seva intel·ligència, trobaren una fórmula, una recepta, una bandera: es declararen «irònics».

Esser irònic, convertir el món en un espectacle, llençar-se fora d'ell i contemplar-lo amb un somris benèvol i compassiu, és un dels fenòmens de major comicitat que veieren els segles. Com si l'irònic no estigués subjecte, com tots els altres, a la fam, al fred, a les malalties, als enganys dels amics, de les amigues, dels parents, a la mort, i, en fi, a tots els rigors de l'existència. L'irònic és, doncs, un ésser profundament neci i ridícol, que passa els tràngols més còmics per a amagar al proïsme els seus disgustos, davant la temença que es desfaci el *tinglado* de cartró de la seva ironia.

I l'irònic, per contrast, ens dona feta la definició del que en l'actualitat entenem per un vertader home: vertader home és aquell que comprèn la seva ignorància i s'esforça per vèncer-la; que comprèn la seva feblesa i s'esforça a dominar-la; que sap fer compatible en el seu interior una profunda humilitat, amb una gran dignitat; que pos-

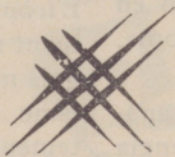
seeix una gran tendresa de cor i «una absoluta incapacitat d'ironia» per ésser la ironia una forma parasitària de la eixutesa d'ànima; que sap, en una paraula, riure i plorar i àdhuc somriure; mes no com a pedantesc espectador de la vida, sinó com a actor, com a germà de tots en aquest palau de meravelles que s'anomena terra, i en aquesta hora, la nostra, la que per atzar ens ha correspost habitar-la.

* * *

L'irònic és com la penúltima encarnació de la Marioneta de Goethe: l'última és el turista. Els conceptes ironia —en el seu sentit modern— i turisme, encara no sabem que s'hagin associat mai. L'irònic és un turista estàtic: el turista és un irònic dinàmic, que viatja, corre, es mou, no pas per a veure res, no pas per tal d'ensenyar ço que ha cregut veure, sinó per tal que el món sàpigui o cregui que ho ha vist. Hi ha, doncs, classes de turisme: l'estàtic (forma afrancesada) i el dinàmic (forma a l'anglesa). El turisme és tot un món. El turisme ha creat una música, una filosofia, una pintura, tota

una art, uns costums, una política. La majoria de manifestacions d'art, filosofia i política espanyoles, són turístiques. Tot es redueix—treta la part considerable de cinisme que hi ha—a uns quants apriorismes de viatjant, car al nostre país el turista és una mena de «nou ric» del viatjant. Hi ha turisme d'idees, de llibres, d'hotels, d'esports, de modes, de ciències i àdhuc de vicis. I tots aquests turistes, «mones de la veritat», amassats pel cinisme, la gosadia i el diner vagabund, són irònics. El crític futur, però, no podrà explicar-se el món actual si no accepta el turisme com a element substantiu de la història, la ciència i l'art de la nostra època.

Convé, no obstant, distingir entre el turisme i la inquietud. Un turista no és necessàriament un inquiet: generalment és tot el contrari. Amb la qual cosa no volem dir que la inquietud sigui, al nostre parer, molt digna de respecte. Nosaltres abominem també la inquietud. Al lloc de la inquietud hi hem posat l'activitat humil, quieta, obscura, però alegre i entusiasta...

Les trivials ironies de certs poetes contra la prosa, de certs prosistes contra la poesia, dels naturalistes contra els metafísics, dels matemàtics contra els no matemàtics, i viceversa, són puerilitat. Totes les ciències, totes les arts, totes les maneres de trobar i fer sentir el bé, tenen dret a l'homenatge de la societat, i principalment de l'home culte.

S. PELLICO.

Sobre l'Universitarisme

per Ignasi Agustí

No pas universitarisme de la nova generació. No és possible catalogar, sota aquest adjectiu, tota la personalitat d'una promoció per la qual l'universitarisme no és sinó un accident. Com no és lícit parlar d'ateneisme. Són aquestes, paraules que no admeten cap «isme» determinatiu. Pot parlar-se de Universitat i d'Ateneu; voler, però, parlar d'ateneisme o d'universitarisme és voler renunciar la finalitat en favor del mitjà, sotmetre l'individu, autòcton per naturalesa, a una formació «standard», contradictòria amb l'esperit de revolta de l'universitari. En tot cas, universitarisme de la Universitat. Mai, però, universitarisme de l'individu.

No dic això pensant en la poca o molta relació dels conceptes universitarisme i ateneisme amb la d'un centralisme, esfumat últimament. Cal esvair, davant del lector tota sospita d'apassionament en les meves paraules. Una vegada, si més no, em permetrà de parlar com a universitari pur, sinònim de desapassionat. Tot i això, no puc deixar de reconèixer que aquest concepte non-nat de l'universitarisme té molts elements d'importació central que s'adiuen molt més al caràcter castellà, amatent sempre a improvisar tertúlies a l'engrós, encara que hagin de fer-se en una aula de la Universitat sota la batuta del professor, que no pas al nostre caràcter individualista i cenyit, més orgullós que vanitós, autòcton i reservat.

L'universitarisme, doncs, com tots els productes que ens arriben de més enllà de l'Ebre, no és apte per cristallitzar a casa nostra. Cal tenir en comp-

te, a més, que Castella, com aquell que diu, és Madrid. Catalunya, però, no és Barcelona. I l'universitarisme castellà correspon a un concepte exclusivament ciutadà de les joventuts intel·lectuals. Perquè les joventuts intel·lectuals castellanes són totes un producte de la ciutat. I, per tant, de la Universitat. A Catalunya, però, és una altra cosa. Catalunya no és Barcelona, he dit. La Cultura catalana des de la seva neixença, deu una part molt important del seu cabdal a la comarca de Girona, per exemple. I no precisament a la ciutat de Girona exclusivament. Totes les nostres coses tenen una integració més complexa, tenen la qualitat de mosaic, enfront de les de Castella. Un cinquanta per cent de les nostres joventuts intel·lectuals no són ciutadanes i això les priva d'ésser universitàries. I del cinquanta per cent restant, la majoria no s'avindrien mai a caure dintre d'aquest concepte d'universitarisme. I molt millor, per Catalunya, que no s'hi avinguin. Pequè a Catalunya el que fa falta no són pas universitaris, sinó polítics que és la cosa que l'universitarisme priva. Cal que la gent passi per la Universitat, però mai que hi deixi lligams en sortir-ne.

Tots aquells la vida dels quals està en mans d'altri, més sovint consideren què pot fer, que no què hagi de fer, aquell del qual són en potestat i senyoria.

CICERÓ

De la tasca a fer.

UNIVERSITAT CATALANA és el portaveu del sentit nostrat, la defensora del món universitari fos en el gresol de Pàtria, Ciència i Art.

UNIVERSITAT CATALANA és independent de tota tendència política i confessional; en el nostre cas aquests caires alterosos del pensament s'han de particularitzar dins de cadascú; la ponderació serà la base de la nostra obra.

UNIVERSITAT CATALANA recollirà, en mantes Seccions, totes les activitats estudiantils, Excursionisme, Cinema, Esport, Teatre, etc., propugnant la llur difusió per tots els mitjans possibles.

UNIVERSITAT CATALANA acceptarà la col·laboració que desinteressadament se li ofereixi, reservant, però, els llocs d'honor de les seves planes a la paraula autoritzada i rectora de destacades valors de la cultura catalana, a catedràtics i homes de ciència, als capdavanters de la renaixença pàtria en totes les branques del saber humà.

UNIVERSITAT CATALANA publicarà treballs que a tots els estudiants convin-

guin i interessin en ordre a les llurs activitats i estudis.

UNIVERSITAT CATALANA inserirà extensos noticiaris de totes les Facultats, Instituts, Escoles Normals, Tècniques, Especials i Acadèmies, dedicant particular preferència a la vida i tasques de les Associacions estudiantils, amb les que sostindrà intercanvi de noves i aspiracions. Les disciplines científiques tindran representació adequada a la nostra revista, que recollirà les vibracions totes de la vida universitària, per insignificants que siguin.

UNIVERSITAT CATALANA establirà seccions de controvèrsia sobre punts de una ciència determinada, a les que podran enviar llur particular opinió tots els que la conreïn; realitzarà enquestes entre catedràtics, personalitats de la més alta representació i estudiants.

UNIVERSITAT CATALANA crida tothom a laborar coratjosament i profitosa, sota un signe únic universitari i integrament català.

NOVES

● Ha estat nomenat Professor de Llengua Catalana a la Facultat de Filosofia i Lletres el Mestre Pompeu Fabra. El felicitem i ens en felicitem.

● En el proper número començarem a publicar l'estudi que el distingit home de teatre, Enric Lluelles, ha escrit expressament per a UNIVERSITAT CATALANA, sota el títol de *El procés evolutiu de la Dramàtica Catalana*. Inserirà també un article del Dr. J. M. Bellido, de la Facultat de Medicina. Pròximament començarem a publicar el treball d'una personalitat belga sobre *L'ensenyament a Bèlgica*.

● Preguem a totes les associacions estudiantils d'enviar-nos les noves oportunitats per a aquesta Secció, per tal que no arribi el cas, que serem els primers de lamentar, d'haver-ne de prescindir.

● **Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya.**

—Text de l'acord pres per la darre-ra Cambra Federal:

«La Cambra Federal de la F. N. E. C., d'acord amb l'esperit que inspirà la seva constitució, i per donar una solució transitòria a la interpretació de l'apartat E. de l'article 4 del títol I dels seus Estatuts, on es decanta per l'associació obligatòria de tots els estudiants, i tenint en compte que la legalitat actual impossibilita la seva implantació, acorda:

1) L'Associació Professional de cada Facultat convocarà les eleccions per a elegir els seus delegats a la Junta de Facultat amb tot el cens escolar.

2) L'Associació Professional presentarà oficialment una candidatura completa.

3) Bastarà l'aval d'un cinc o un deu per cent del cens de cada curs (a judici de l'Associació respectiva), per

a presentar un candidat que no consti en la candidatura a què fa referència l'article anterior.

4) Vint-i-quatre hores abans de la elecció, els candidats hauran d'ésser proclamats, i exposats llurs noms a la cartellera de l'Associació corresponent.

5) No serà vàlida cap candidatura que vingui presentada o defensada a nom d'un matís polític o confessional qualsevol, i es considerarà sense efecte l'elecció d'un delegat que, posteriorment a ells, faci com a tal, manifestació de disciplina a una associació o tendència política o confessional determinada».

—*Associació d'Alumnes de la Facultat de Dret*: El dia 19 del passat mes d'octubre es celebraren eleccions per tal de constituir la nova Junta. Resultaren elegits els socis següents: Primer curs; Ciurana i Ferrer; segon, Figuerola i Escola; tercer, Sorjús; quart, Gelabert i Roure; i cinquè Tortres i Bernadàs.

—El dia 26 del mateix mes se celebrà Assemblea General ordinària a l'objecte de prendre possessió la nova Junta, la qual es declarà continuadora del programa de l'anterior, que portà l'esperit nacional a la Universitat. Es debaté el punt de representació al Claustre, prenent-se l'acord que els Delegats al mateix siguin nomenats per la Junta mentre l'Associació no sigui obligatòria. Ferran Rúbies insistí sobre la necessitat de convocar el Tercer Congrés Universitari Català durant el present curs: el Secretari, en nom de la Junta, es féu seva la proposició.

—*Associació d'Alumnes de la Facultat de Farmàcia*: Resultat de l'elecció de Junta Directiva, celebrada en el passat mes d'octubre: Segon curs, Agell i Camps; tercer, Clarr Wüst i Culleré, quart, Ferrer i Bach, i cinquè, Granados i Serra.

— **Associació d'Alumnes de la Facultat de Medicina:** Organitzat per l'Agrupament Escolar de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, tindrà lloc a l'Institut Policlínic, un curs d'Ematologia a càrrec del Dr. Jordi Guasch. — **Curs de Cirurgia d'urgència i traumatologia** sota la direcció del Professor A. Trias, amb la col·laboració del Dr. Domènec Alsina, Professor auxiliar, i dels Drs. V. Ferrandiz, F. Jimeno, E. Pons i J. Usua, Començarà el dia 21 de novembre i durarà tres setmanes; les sessions seran biquotidianes, a migdia i a les sis de la tarda.

● **Secció Universitària de la Joventut Catalanista Republicana:** El dia primer d'octubre quedà constituïda aquesta S. U., presidida per F. Rúbies. A mitjans del mateix mes aquesta S. U., publicà un manifest «Als estudiants de Catalunya». El dia 3 de novembre hi donà una conferència el senyor Martí Esteve, titulada «Salutació a les joventuts universitàries».

● **Federació Catalana d'Estudiants Catòlics:** A mitjans del mes

passat se celebrà l'Assemblea general de l'Associació, resultant elegida la següent Junta: President, Tortres; Vice-president, Capdevila; Secretari, Colldeforns; Vice-secretari, Oliveró; Tresorer, Frígola; Vice-tresorer, Srta. Closa; Bibliotecari, Gómez; Vice-bibliotecari, Srta. Vilaseca.

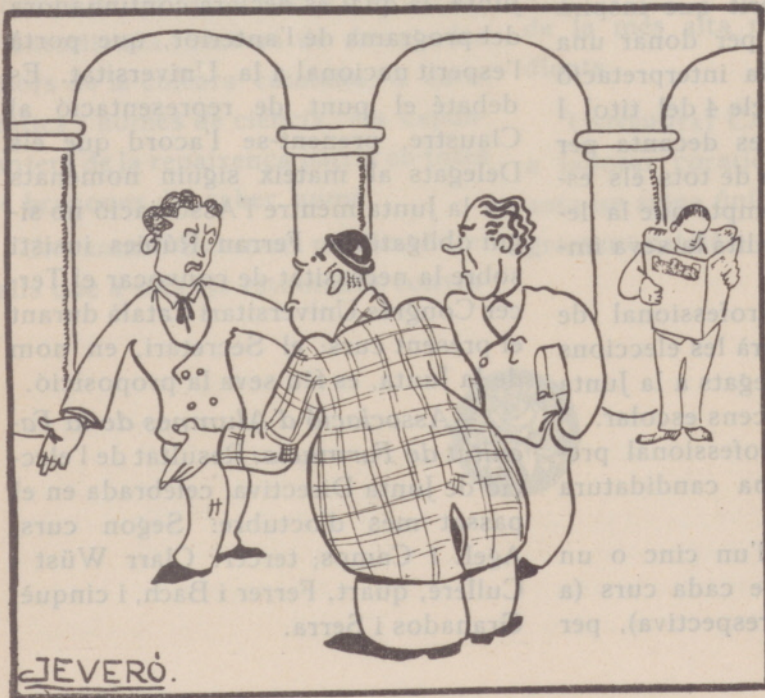
El President pronuncià un breu i eloqüent discurs de gràcies, exposant a l'ensens les directius de l'Associació durant el present any, l'acte acabà en mig del més gran entusiasme.

● **Secció Universitària de «No saltres Sols!»:** S'ha constituït una «Secció Excursionista» dins del clos d'aquest agrupament.

Pròximament publicarem la llista d'estudiants que donaran conferències en aquesta «Secció».

● **Ateneu Polytechnicum:** Continua oberta a l'Ateneu Polytechnicum la matrícula per al curset d'Iniciació Literària a càrrec del senyor Soldevila.

Imp. F. Camps Calmet, Tel. 54. Tàrraga

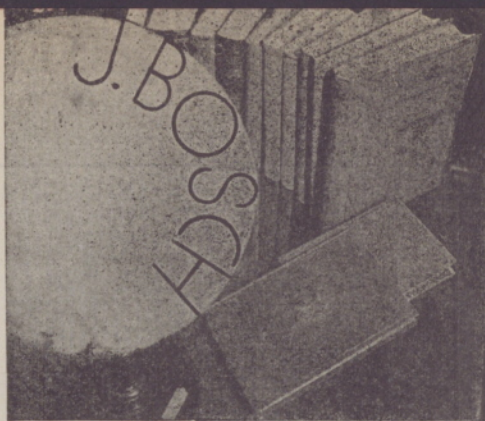

— Tu dius que ets més catalanista... a veure, què fas?

— Dir a tothom que sóc més catalanista.

LLIBRERIA

BASTINOS

La casa més concorreguda pels estudiants

Pelai, 52. - BARCELONA. - Telèfon, 20600
20609

Escola Cervantina d'orientació professional

Ensenyament primicier, Batxillerat, Comerç i Magisteri

Classes reduïdes: de dos quarts de 4 de la tarda, a les 8 del vespre

Director: Durany i Bellera

Sapúlveda, 174, primer 2.ª

Barcelona

''BAR ESTUDIANTIL''

GRANVIA, 592

(Enfront de la Universitat)

Licors i «Bocadillos» de tota mena

SERVEI ESMERAT

Quiosc

S P O R T

● **El preferit dels estudiants**

JOSEP PORTER

LLIBRETER

MONT-SIÓ, 3 BIS, PRAL. SEGONA

BARCELONA

APARTAT DE CORREUS, 574. Adreça telegràfica, «PORTELIBER»

COMPRA, VENDA I CANVI DE LLIBRES I GRÀFICS DE TOTES MENES

Incunables, Manuscrits, especialment en llengües romàniques
i amb miniatures, Obres esgotades. Impressions
modernes de luxe o limitades. Relligadures
artístiques o històriques. Gravats.
Dibuixos. Aquarel·les.
Autògrafs.

Informacions bibliogràfiques Formació i organització
de biblioteques Recerques d'obres esgotades o rares.
 Servei de liquidació de biblioteques Publicació
de Catàlegs per matèries de les obres que tenim en venda
 Van publicats catàlegs i llistes d'obres de les següents
especialitats bibliogràfiques: Bibliografia, Bibliofília, Incuna-
bles, Arqueologia, Belles Arts, Medicina, Dret, Religió. Amè-
rica, Catalunya, Espanya, Madrid, Barcelona, València, Viat-
ges, Música, Publicacions periòdiques i moltes d'altres
El darrer catàleg aparegut, contenint 2000 obres sobre Belles
Arts i Arqueologia, s'envia franc a qui el demani :: ::